

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

CASOPIS JE IZHAJAL KOT «RUDAR»,
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS
TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

2. junij 1966 — LETO II. ST. 10 (28)
CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLACANA V GOTOVINI

BURGIBA OBISKAL VELENJE

DRŽAVNI SEKRETAR ZA ZUNANJE ZADEVE REPUBLIKE TUNIZIJE HABIB BURGIBA MLAJŠI, KI JE BIL NA URADNEM IN PRIJATELJSKEM OBISKU V NAŠI DRŽAVI, JE OBISKAL, DNE 21. MAJA 1966 TUDI VELENJE. PRED OBČINSKO SKUPŠČINO SO BURGIBO, NJEGOVO SOPROGO IN SPREMSTVO POZDRAVILI PODPREDESEDNIK OBS VELENJE PETER KRAPEŽ, PREDSEDNIK OBČINSKEGA ODBORA SZDL FRANCI PRISTOVSEK IN DIREKTOR RUDNIKA LIGNITA VELENJE LUDVIK MALI. VISOKI GOST JE OBISKAL KULTURNI DOM, DELAVSKI KLUB IN VEČ KOT DVE URI OGLEDOVAL VELENJE IN BLIŽNJO OKOLICO. PO OGLEDU SO GOSTU PRIREDILI KOSILO V HOTELU »PAKA«.

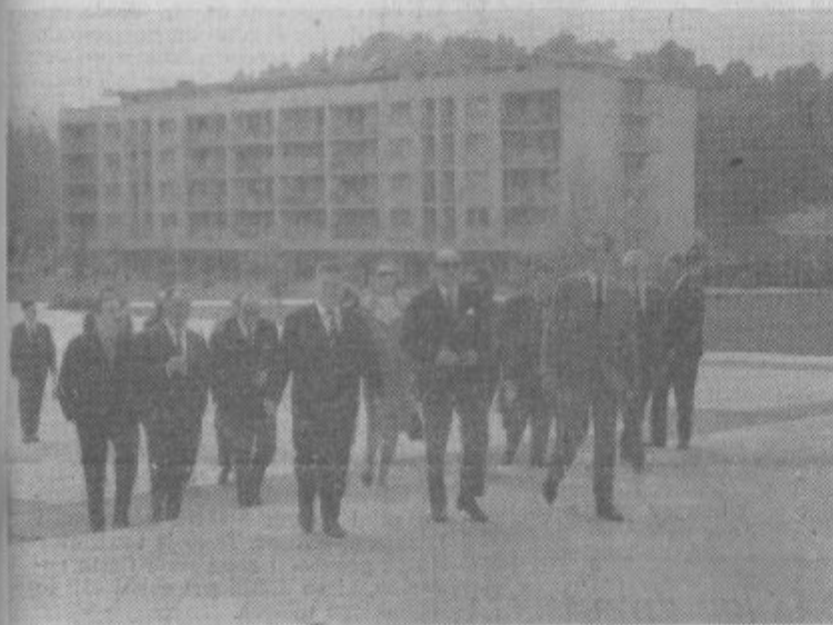


Habib Burgiba ml. in Peter Krapež.

Po končanem obisku tunizijskega zunanjega ministra Habiba Bugibe ml. v Jugoslaviji so v Beogradu objavili skupno uradno sporočilo o pogovorih med državnima sekretarjema za zunanje zadeve SFRJ Markom Nikezićem in državnim sekretarjem za zunanje zadeve republike Tunizije Habibom Burgibom ml. V sporočilu je med drugim rečeno, da sta dva državna sekretarja za zunanje zadeve med pogovori, ki so potekali v ozračju priščnosti in medsebojnega razumevanja, izmenjala mnenja o perečih mednarodnih vprašanjih ter o odnosih med obema državama.

Z zadovoljstvom sta tudi ugotovila, da se odnosi med SFRJ in republiko Tunizijo uspešno razvijajo na vseh področjih v duhu prijateljstva, medsebojnega spoštovanja in enakopravnega spoznavanja in za nadaljnjo razširitev sodelovanja na vseh področjih in v okviru planskega razvoja obeh držav.

Habib Burgiba ml. si je s spremstvom ogledal rudarsko mesto Velenje.



Pozdravi tov. Titu!

Praznik mladosti, ki simbolično povezuje mlade Jugoslovane z njenim največjim vzorom in voditeljem, s tovaršem Titom, ki je praznoval svoj štiriinšedeseti rojstni dan, so povsod v naši občini slovesno proslavljali. Ne moremo naštetih vseh prireditev, ker jih je bilo veliko in ker se še vrstijo. Povsod so izrazili priščne čestitke tovarišu Titu, velikemu revolucionarju in voditelju jugoslovanskih narodov, z iskreno željo, da bi še naprej pomagal graditi naš srečnejši jutrišnji dan. Izleti v naravo, slavnostne proslave, spominske razstave, pevski in telovadni nastopi, delovni razgovori ter večji proizvodni rezultati, so le zunanje manifestacije, s katerimi so naši občani praznovali skupaj z ljubljenim Titom njegov in naš praznik. V pozdravnem pismu, ki so ga ponesli v prestolnico naših narodov stotisoč mladih, je bil tudi naš pozdrav iz cvetoče Šaleške doline, pozdrav iz Gore jurišev in ostalih partizanskih vasi velenjske občine, pozdrav vseh naših delovnih ljudi in mladine. Z njim smo občani velenjske občine priščno voščili dragemu tovarišu Titu predvsem čvrsto zdravje in zadovoljstvo, da bi nas še naprej združeval v pobrateni skupnosti jugoslovanskih narodov, kjer se uresničujejo njegove daljnosežne misli in naše želje. Naše misli pa so letos, ko praznujemo hkrati tudi 25-letnico začetka naše revolucije, še bolj kot kdajkoli pri dragemu tovarišu Titu, našemu velikemu zgledu v boju za socializem.

Na sliki: z letošnjega svečanega sprejema štafete mladosti pred velenjskim kulturnim domom.



Uveljavljanje posebne dobe

S PRIČAMI KMALU NE BO VEČ MOGOČE

CEPRAV SMO V NAŠEM LISTU OBCANE ŽE VEČKRAT OPOZORILI, DA JE MOŽNO POSEBNO DOBO, KI SE ŠTEJE V POKOJNINSKO DOBO, UVELJAVLJATI S PRIČAMI PO DOLOČBAH TEMELJNEGA ZAKONA O POKOJNINSKEM ZAVAROVANJU LE DO 31. 12. 1966. NEKATERI OBCANI SE DO DANES NISO VLOZILI USTREZNIH ZAHTEVKOV ZA UGOTOVITEV OMENJENE DOBE PRI KOMISIJI ZA UGOTAVLJANJE POKOJNINSKE DOBE OBČINSKE SKUPŠČINE.

Pogosti so primeri, da si občani začnejo urejati oziroma zbirati dokumentacijo za uveljavitev pokojninske dobe šele neposredno pred uvedbo postopka za pridobitev pokojnine ali šele takrat, ko za priznanje pravice do pokojnine že zaprosijo.

Posebna doba zajema udeležbo v predvojnem revolucionarnem delu, v narodnoosvobodilni vojni, v anti-fašističnem boju v drugih državah in zavezniških vojskah, obdobja izven dela zaradi okoliščin, ki so jih povzročile vojne, prostovoljno podaljšano zavarovanje po prejšnjih predpisih, obdobja samostojne dejavnosti in obdobja, prebita v tujini.

Priznanje posebne dobe zaradi udeležbe v narodnoosvobodilni borbi je posebno važno za kmete, ker imajo na podlagi tega priznanja pravico do popolnega zdravstvenega varstva po zakonu o zdravstvenem zavarovanju kmetov — borcev.

Zaradi tega ponovno objavljamo, da je možno uveljaviti priznanje posebne dobe s pričami samo do konca leta. Navadno se posebna doba večinoma uveljavlja s pričami, ker pač ni drugih listinskih dokazov in se zaradi tega opozarjajo vsi, ki menijo, da imajo pogoje za priznanje dobe, da čimprej vložijo ustrezen zahtevek.

ZAHTEVEK SE VLOŽI V OBČINSKI SPREJEMNI PISARNI ALI NA SEDEŽIH KRAJEVNIH URADOV V SOSTANJU OZIROMA SMARTNEM OB PAKI. V ZAHTEVKU JE POTREBNO PONUDITI DOKAZE (LISTINE, IMENA PRIC) NA PODLAGI KATERIH SE BO LAHKO UGOTOVILO, ALI JE TA UTEMELJEN ALI NE IN IZDA USTREZNA UGOTOVITVENA ODLOČBA.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERINA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

Pionir iz Velenja pri tov. Titu

JANKO ZAVOLOVŠEK iz Velenja je letos v imenu slovenskih pionirjev izročil iskrene čestitke tovarišu Titu za njegov 74. rojstni dan. O svojem obisku in srečanju s tovaršem Titom nam je po vrnitvi povedal naslednje:

»Med pionirji, ki so izročili pozdrave vseh slovenskih pionirjev tovarišu Titu za njegov 74. rojstni dan sem bil tudi jaz. Skoraj verjeti nisem mogel, da bom stopil pred maršala in mu stisnil roko.

Toda sanje so se uresničile. Popoldne 24. maja je šla naša delegacija v Beli dvor na sprejem k tovarišu Titu.

Bili smo iz vseh republik. Kot četrtri smo ga pozdravili pionirji iz Slovenije. Moja naloga je bila, da mu izročim pozdrave slovenskih pionirjev in naše iskrene želje za 74. rojstni dan. Ves zmeden sem stal pred njim. Srce mi je močno utripalo. Cestital sem mu, stisnil roko in mu izročil naše darilo.

Šele ko smo prišli na vrt sem se umiril. Sedli smo pod šotor za mizo. Kmalu je prišel za nami s soprogo



JANKO ZAVOLOVŠEK iz Velenja je bil letos pri tovarišu TITU.

Jovanko ves nasmejan in dobre volje tudi tovariš Tito. Vstali smo in mu zapeli pesem. V razgovoru z njim smo se sprostiti. Le prehitro je minil odmerjeni čas. Se fotografski posnetek in odšel je k drugi delegaciji. Telega prelepega trenutka se bom vedno rad spominjal.

Pozivamo

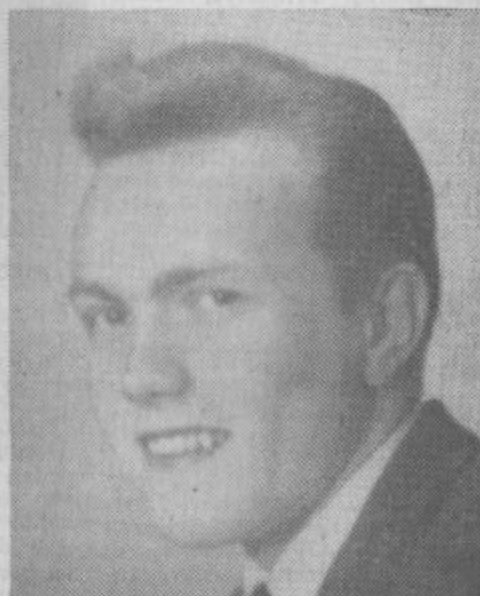
VSE TISTE, KI IMAJO KAKRŠNEKOLI PREDMETE, KI BI BILI ZANIMIVI ZA PRIKAZ NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA V NAŠI OBČINI, DA TO SPOROČIJO OBČINSKEMU ZDRUŽENJU ZB NOV VELENJE

najkasneje do 15. junija 1966.

KRISTL HRASTEL-

sekretar
Obk ZKS
Velenje

Na zadnji seji občinskega komiteja ZKS v Velenju so za novega sekretarja izvolili absolventa Visoke šole za politične vede v Ljubljani — tovariša Kristiana Hrastelja iz Velenja. Pri opravljanju pomembne družbeno-politične funkcije mu želimo obilo uspeha.



NA KOMEMORACIJI V MAUTHAUSENU

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Ingreda, ki je opisal zverinske zločine izvršene nad interniranci. Počastili smo njih spomin, položili cvetje in prižgali svečke. Nato smo ogledali še spomenike ostalih narodov in k njim položili cvetje. Med spomenikom Sovjetske zveze smo poslušali spominski govor, ki ga je imel njihov zastopnik. Ob tem sta stala dva bivša interniranci - oficirja, ki sta edina uspela preživeti rezanja rešetk v kanalu po taborišču. Zbežala sta po koncu leta 1943. leta po nalogu ilegalno izpustilnega internacionalnega

stavnika avstrijske borbevske organizacije in vlade je v svojem govoru najprej poimensko pozdravil posamezne zastopnike navzočih držav, političnih in borbevske organizacije ter v komemorativnem govoru naštel grozodejstva, ki jih je v tem taborišču in drugod prizadejal nacizem in fašizem vsemu človeštvu. Pozval je mladino, naj se bori proti pojavom neonacizma in neofašizma.

Po končani komemoraciji pa so se po tolikih letih zopet našli ljudje, ki so skupno prenašali nasilja, strah in trepet nacističnih in fašističnih mogotcev, ki jih je svobodoljubno ljudstvo premagalo v neenaki borbi in jim izreklo ljudsko sodbo.



Udeleženci letošnje komemoracije na taboriščnem dvorišču.

paškega komiteja pod vodstvom majorja in avstrijskega policajnika, ki sta organizirala v taborišču 4. maja 1945 prevzem taborišča, razorožitev straže in 5. maja svobodila taborišče, kamor so 7. maja 1945 prišli ameriški vojaki, da bi celoti osvobodili taborišče.

Točno ob 11.30 uri je na dvorišču taborišča na nekdanjem »Appellplatz« pri mednarodnem spomeniku, ki stoji na sredini dvorišča, prišla komemoracija. Najprej je vokalna godba zaigrala žalostinke nato so se vrstile v pohodu delegacije na čelu z njihovo zastavo. Prostr, kjer je nekoč stalo po 6.000 taboriščanov, je bil nabito poln. Pred-

Na poti v Mauthausen smo se spomina ustavili v Grazu in se na centralnem pokopališču poklonili pred spomenikom enajstih narodov ter počastili spomin padlim žrtvam s polaganjem cvetja in prižiganjem svečk.

Pot je bila dolga. Počivali smo ob Donavi in prenočevali v Linzu. Ustavili smo se v Grazu, Salzburgu in Celovcu, da smo si ogledali krajevne znamenitosti.

Obisk taborišča Mauthausen in komemoracija za žrtvami nam bo ostalo v neizbrisnem spominu. Organizatorjem in kolektiv RSC iskrena hvala za vso pomoč.

M. V.

Nekaj o potrdilih

Pri nas se je na splošno zelo razširila praksa, da se zahtevajo od občanov najrazličnejša potrdila v postopku za uveljavitev različnih pravic pri upravnih organih, zavodih, ki opravljajo javno službo in celo v samih gospodarskih organizacijah. Vse to občane brez potrebe obremenjuje, sama dokazna vrednost teh dokazil pa je čestokrat sporna. Zaradi tega se v okviru občinske uprave že dalj časa organizirano odpravlja določena potrdila, za katere se je v praksi pokazalo, da niso več potrebna. Ta prizadevanja so uzakonjena z novim odlokom o splošnem upravnem postopku, ki je izšel v začetku lanskega leta. Ta zakon določa, da morajo sami organi, ki vodijo postopek po uradni dolžnosti poskrbeti podatke o dejstvih, o

katerih vodi evidenco organ, ki je pristojen za odločanje. Enako morajo organi preskrbeti podatke o dejstvih, o katerih vodi uradno evidenco kakšen drug organ iste družbene politične skupnosti. V takih primerih mora uradna oseba sama ugotoviti dejansko stanje iz evidence tega organa. Tako so npr. pri organu za dohodke občinske skupščine podatki o višini davčnega predpisa in o plačanih davkih in prispevkih ter jih mora drugi organ iste občine, ki vodi postopek ugotoviti po uradni dolžnosti. Po novem zakonu se zaradi sprostitve postopka dokazovanje tudi ne zahteva več od stranke, da ponovno dokazuje z listino dejstva, ki jih je že dokazala za uveljavljanje drugih pravic pri organu iste družbene politične skupnosti. V tem primeru zadostuje, da stranka navede, da je to dejstvo že dokazala in da je dokazilo pri organu. Organi, pri katerih se vlagajo zahtevki, bi morali na to možnost stranke opozorjati in jim tako prihraniti čestokrat zamudno zbiranje različnih potrdil in drugih dokaznih sredstev. Da bi se omejilo izdajanje potrdil, zakon sedaj predpisuje, da državni organi izdajajo uradna potrdila samo o dejstvih, o katerih vodijo uradno evidenco, o drugih dejstvih pa le, če zakon tako določa; dosledno temu tudi uradna oseba od stranke lahko zahte-

va, da dejstvo dokazuje z uradnim potrdilom samo v takih primerih.

Iz teh določb je razvidno, da je po poprej navedenih zakonskih določilih odpadlo predlaganje mnogih potrdil in drugih formalnih dokaznih sredstev. Še več pa jih bo odpadlo, ko se bodo navedene zakonske določbe začele povsod dosledno izvrševati.

Zal pa so ta prizadevanja za poenostavitev postopka, s katerim se daje večje zaupanje občanom, za sedaj omejena v glavnem na državne organe in nekatere zavode. V zadnjem času so bili v nekaterih delovnih organizacijah na območju naše občine primeri, da organi teh organizacij zahtevajo od svojih delavcev za uveljavitev različnih pravic, na podlagi njihovih internih samoupravnih aktov, razna potrdila občinskih organov, ki so jih enkrat že predložili za uveljavitev kakšne druge pravice. Če ni, zahtevajo tudi taka potrdila, o katerih občinski organi sploh ne vodijo nobene evidence, niti jim zakon ne nalaga, da bi morali izdajati taka potrdila.

V takih primerih bi morale delovne organizacije potrebna dejstva v prvi vrsti ugotavljati sama po uradni dolžnosti, ne pa obremenjevati svoje delavce z iskanjem, državne organe pa z izdajanjem takih potrdil. Novi predpisi so omejili dokazovanja s potrdili na potrebno mero. Sedaj bo potrebno doseči le, da se bodo ti predpisi povsod in dosledno izvrševali, tako kot je hotel zakonodajalec takrat, ko jih je sprejel.

V PAŠKI VASI BODO GRADILI NOV VODOVOD

Vse kaže, da se bo vaščanom Paške vasi le počasi uresničila dolgoletna želja. Pripravljajo namreč vse potrebno za izgradnjo vodovoda.

Izdelan je bil predračun za napeljavo vodovoda od Šmartna ob Paki do Paške vasi, iz katerega je razvidno, da bo stal vodovod ca. 9 milijonov starih dinarjev. Vaščani so doslej neuradno že večkrat razpravljali o tem in so pripravljani prispevati sami polovico sredstev. Nekatera dela so pripravljena opraviti tudi prostovoljno. Pričakujejo, da bo razliko sredstev do predračunske vsote krila skupnost. V kratkem bodo imeli širši sestanek, na katerem bodo izvolili odbor za gradnjo vodovoda in opravili vse formalnosti okrog gradnje.

L. p.

Javno opozorilo in soočenje s problemi na področju urejevanja mestnega okolja

Ker z mnogimi pismenimi in ustnemi opozorili in raznovrstnimi ukrepi za ohranitev čistoče in urejenosti naših zelenic in ulic nismo našli razumevanja med velenjskimi prebivalci, si dovoljujemo opozoriti javnost na mnoge nekulturne izpade potom lokalnega časopisa.

Ze ob kratkem prehodu po mestnih ulicah lahko opazimo precej negativnih pojavov, ki niso v prid estetskemu izgledu našega naselja. Lepo urejeni cvetlični in drevesni nasadi ter zelenice, ki so bile specifična pozitivna karakteristika našega mesta, so v mnogih mestnih predelih postala nogometna igrišča (primeri: zelenica ob Tržnici, zelenica pred Saleško 16, zelenice ob Tomšičevi od 1-9).

Privlačen koticček za igro otrok so cvetlični nasadi, kjer se igrajo v prisotnosti odraslih, katerim se njihovo početje ne zdi vredno opozorila. Ne krivimo samo otrok. Teža krivde leži na neodgovornih starših, ki ne poskušajo vzbuditi pri otrocih pozitiven odnos do lepo urejenega okolja, ki so ga mnogi Velenjčani urejevali sami s prostovoljnimi delom.

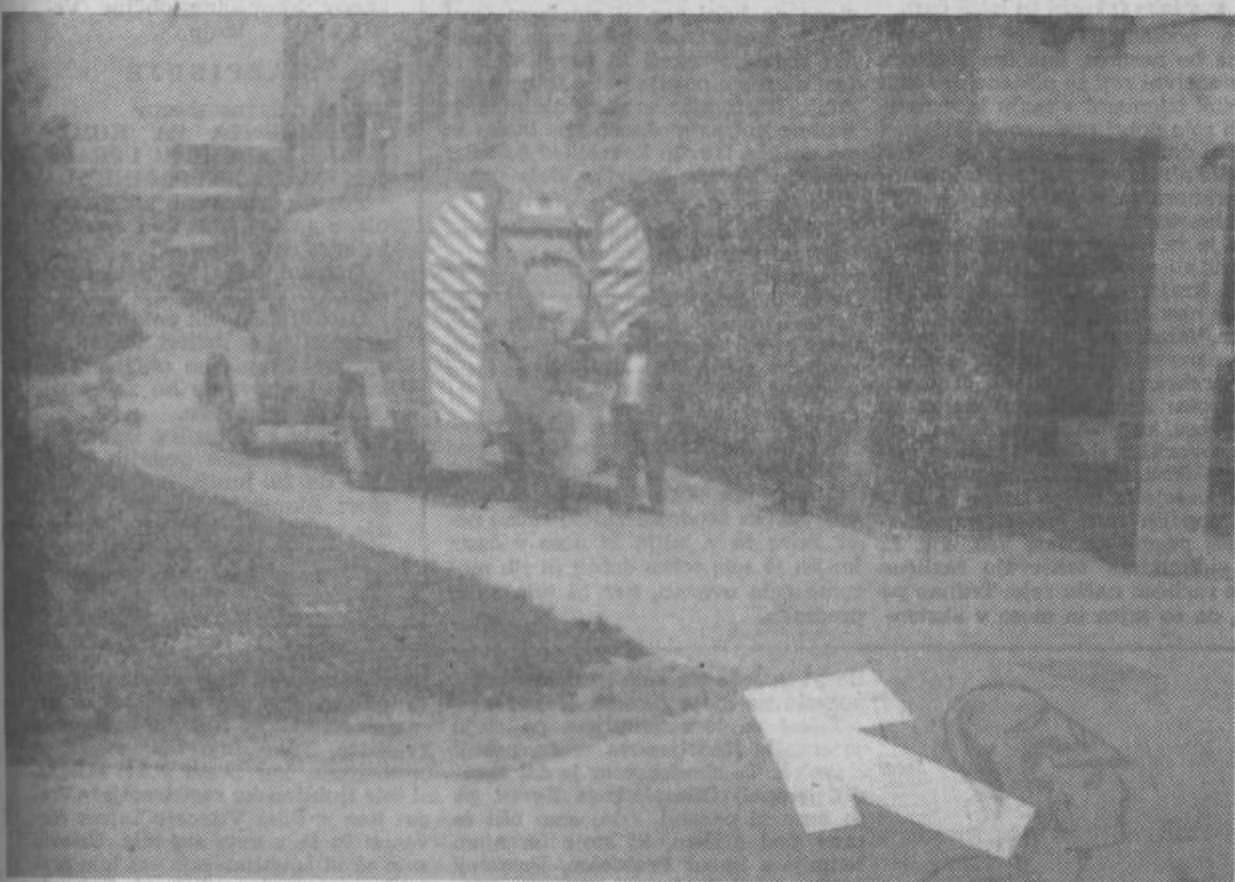
Tudi hoja preko zelenic in prečkanje njihovih vogalov je obsojanja vredno. Vogali zelenic so bili od zime do danes večkrat prekopani in zasajeni s travo. Neodgovorni prebivalci, vozniki kamionov in osebnih avtomobilov pa si vedno znova utirajo isto pot (primeri: voznik kamiona MB 67-07 Zlatorog je dne 19. 4. 1966 peljal čez zelenico za »Velmo«; voznik vozila LJ 17-66 je dne 12. 4. 1966 zavozil v betonsko cvetlično košarico ob Saleški 18 in jo razbil; voznik kamiona tovarne »Sumi« je dne 11. 4. 1966 peljal čez zelenico ob Saleški 22 k skladišču Sodobne opreme itd.). Ker besede čuvaja in razni apeli na Velenjčane niso nič zalegli, smo omejili poti preko zelenic z žicami. Danes so tudi te na mnogih mestih pretrgane.

Večen problem zadnjih mesecev je neodgovorno odmetavanje odpadkov. Posebno opazen nered je na platoju pred Tržnico in na zelenici ob njej. Morda bi bilo učinkovito razobesiti opozorilne table v preskrbovalnih trgovinah, kar bi najbrž nekoliko pripomoglo k lepšemu, higieničnejšemu izgledu njihovega neposrednega okolja. Sami prebivalci pa bi se morali potruditi in upoštevati 2. člen Odloka o komunalni ureditvi in izgledu strnjjenih naselij v občini Velenje, ki pravi, da morajo državljeni paziti na red in snago in skrbeti, da bodo higienične razmere zadovoljive, estetski in kulturni videz naselij pa čim lepši in primernejši.

Prípadniški milice in posebej pooblaščen službenici komunalno obrtnega centra Velenje smejo takoj od tistih, ki jih zalotijo pri prekršku, izterjati primerno denarno kazen. Če se razmere ne bodo popravile in, če bodo naše zahteve po kulturnem ravnanju s parkovnimi nasadi in zelenicami spet naletele na gluha ušesa, bomo v prihodnjem članku vse podrobne izpade demonstrirali s fotodokumentacijo.

KOMUNALNO OBRJNI CENTER
VELENJE

NE KAŽI S PRSTOM NA DRUGEGA



Večkrat se zgražamo nad početjem ljudi, ki uničujejo skupne naprave v strnjjenih naseljih. Otroci se igrajo po zelenicah, odrasli pa krajšajo pot s prečkanjem in hojo po travi, pri odlaganju odpadkov mnogi ne najdejo koša za smeti itd. Naj bo tega naštevavanja zadosti. Priče pa smo lahko tudi takšnim primerom, ko nezvestni vozniki motornih vozil vozijo preko vogalov zelenic. V Velenju je skoro vsaka zelenica poškodovana, čeprav so pohojene in povožene dele letos že večkrat prekopali in nasejali novo travo. Med drugimi je na žalost tudi šofer avtomobila, ki odvažna smeti iz smetnjakov. Naš bralec O. L. iz Velenja nas je o tem obvestil in priložil tudi fotografijo, ki jo objavljamo. V pismu omenjeni bralec zlasti obsoja voznika zaradi tega, ker je ta iz podjetja, ki skrbi za red in snago ter urejuje zunanji videz naših naselij.

VELIKI MEDNARODNI

PLESNI TURNIR

16. IN 17. JULIA
V VELENJU
NA KOTALKALIŠČU

Še več takšnih prireditev



Zbor iz Pake pri Velenju.

Niso pozabili

Marsikdo se v poslednjem času vprašuje, kaj pravzaprav z velenjsko rudarsko godbo je? Pred leti, ko smo bili vajeni številnejših prireditev in proslav, ko smo prebirali o uspehih velenjske rudarske godbe in posebno velenjske mladinske rudarske godbe, pač nihče ni stavljal vprašanja, kaj delajo. Zal to spada v obdobje, ko smo tudi sami radi prisostvovali prireditvam in nam ni

Tu pa v zadnjem času ni nekaj v redu. Pred meseci se je poslovil dosedanj predstojnik sekcije godbe na pihala tovariš Berto Felician in sekcija od tega časa dalje nikakor ne more najti novega predsednika iz vrst 3500-članskega kolektiva. Res je, da rešitev sama ni v predsedniku sekcije, kajti vprašati se moramo, ali smo mi sami z našim vzpodbujanjem — z obiski dajali moralno



bilo žal »izgubljenega« časa.

Toda tako kot se spreminja vse, se tudi naše čudi, dasiravno ohranjeno kritično merilo za dejavnost neke sekcije iz časov njenih največjih uspehov. Vprašanje: »Kaj pomenja velenjska rudarska godba?« pa je kljub temu odveč.

Da bi lažje posvetili v dno našega negodovanja, je prav, da pogledamo tudi drugo plat medalje. To, da je rudarska godba sekcija DPD »Svobode« Velenje, vsi vemo, vediti pa moramo obenem, da je rudarska godba, ki danes vključuje še vedno 50 glasbenikov — ljubiteljev, vendarle godba kolektiva rudnika lignita Velenje, saj je njena osnovna dolžnost svečana spremljava vseh umrlih članov kolektiva na zadnji poti. Prav zato je razumljivo, da je sekcija vse skozi imela predsednika iz vrst rudniškega kolektiva.

zadoščenje ljudem, ki ljubiteljsko delujejo v godbi. S kakšno pravico zahtevamo ali želimo, da godbeniki urijo in urijo, ko pa na koncertih, ki jih dajejo nismo prisotni. Torej poglejmo vase in se vprašajmo, katero ljubiteljsko dejavnost podpiramo. Razumemo lahko, da bi naši godbeniki igrali z vse večjim zadovoljstvom, ko bi jih vsaj ob priliki vsakoletnih promenadnih koncertov počastili z našim obiskom.

Za nameček pa še novica o letošnji prvomajski budnici. Kot kaže so organizatorji pozabili — pozabili pa niso godbeniki; zato so nam v počastitev našega praznika zaigrali budnico.

Ob zaključku samo misel: ljubiteljska dejavnost nikakor ne more biti sama sebi namen.

»Petje, glasba, umetniška beseda, to so izrazi človekovega razpoloženja, njegove pripravljenosti do dela in do življenja, ki ga oblikujemo v medsebojnih odnosih«, je med drugim dejal Maks Podlesnik, ko je v imenu občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij pozdravil nastopajoče in poslušalce na nedavni reviji mladinskih pevskih zborov v Velenju. In res! Že nekaj let smo lahko verni poslušalci ubranega petja mladih ljudi iz osnovnih šol velenjske občine, ki v mesecu cvetja in mladostnega razpoloženja s svojim petjem počastijo dan mladosti in rojstni dan tovariša Tita. Dan na dan se ti mladi entuziasti vadijo pod vodstvom marljivih pevovodij v zaprtih prostorih. Vsako leto, na ta dan, pa se pojavi na ploščadi pred kulturnim domom na stotine mladih grl in prikažejo vlozeni trud. Brez dvoma terja takšna manifestacija ogromno dela in navora. Letošnja udeležba na reviji mladinskih pevskih zborov v Velenju in ubrano petje mladih pevcev je še posebno pokazala da skupni napori, tako pevovodij kot tudi pevcev in organizatorjev, niso bili zaman. Zato si vsi upravičeno želimo še več takšnih in podobnih prireditev.



Prisrčno so zapeli cicibani iz vzgojno varstvene ustanove Velenje.

Za kmetovalce

Reja kokoši nesnic na prostem

Dandanes pri nas prevladuje še ekstenzivni način reje kokoši. S tem mislimo na našo domačo rejo, kjer so kokoši proste in ne v ograjenem prostoru. Te kokoši dobivajo mali dodatek žit in je njihov glavni vir prehrane paša. Nesnost teh kokoši je slaba in je odvisna od prehrane, vremena in svetlobe (zimski in letni čas).

Zelo pomemben delež pri tem, kakšna bo nesnost, ima čas zvalitve. V ekstenzivni reji se piščanci izvalijo z malimi izjemami v maju in v juniju. Ob zelo dobri prehrani ti piščanci prehitro dozori in nesnost se prične prerano, ali pa se zgodi nasprotno. V tem primeru je vzrok slabe nesnosti neizbalansirana prehrana. Drugi vzrok je ta, da te jarkče dozori v oktobru ali novembru. Ker je takrat dan že krajši in je vreme hladno se začetek nesnosti večinoma podaljša v januar. Vzrok za to je, kot je že omenjeno, pasemsko kasnejša zrelost, vpliv prehrane in vremena. O pasmi kot vzroku slabe nesnosti ne more biti govora, kajti znano je, da ne moremo govoriti o slabih in dobrih kokoših. Kokoši ekstenzivnih pasem se pridno pasejo in iščejo hrano in bi v tistih pogojih tudi kokoši najintenzivnejše pasme ne dale več jajc. Iz tega vidimo, da zahtevajo različne pasme različni način reje. Trdimo pa lahko, da so jajca in meso v eksten-

zivni reji kljub malemu vlaganju zelo draga.

Veliko jeze in sovraštva povzročajo med sosedi prav kokoši, ki jih spuščamo na prosto. Veliko lepši vtis daje domačija, če so kokoši v ograjenem in delno zaprtim prostoru, kjer imajo na razpolago vodo in hrano ne glede na letni čas. V zimskem času jim je mogoče na najustreznejši način prostore ogreti in osvetliti in s tem dati iste pogoje kot v letnem obdobju. Tam, kjer se gospodinja za to zanima in ima možnost, ima lahko že pri malem številu kokoši (40 do 50) s prodajo lep vir dohodka, dela pa ni nič več.

Jasno je, da so jajca takrat, ko kokoši ne nesejo in pomudba ne krije povpraševanja, draga. Najmočneje to čutimo od avgusta do januarja. V tem času se cena jajcam podvoji in celo potroji. To je mogoče omiliti — če že ne čisto preprečiti — z odstranitvijo naštetih slabosti.

Pri tem načinu vzreje lahko vzrejamo intenzivnejše pasme in nudimo piščancem zgodnja valjenja (januar, februar) vse pogoje za ugoden razvoj. Jarkče zgodnjih valenj začno nese jajca že v juliju in neso v času, ko jih je zelo težko dobiti in jih moramo celo uvažati, ker bi bila sicer predraga.

Društvo skrbi za njih

Več kot 500 upokojencev se je zbralo 22. maja na občnem zboru velenjskega društva upokojencev v Saleku. Od vabljenih so bili na zboru še Franjo Stanovšek, zastopnik republiškega odbora društva upokojencev iz Ljubljane, Tomo Hudobnik, sekretar občinskega odbora Rdečega križa Velenje in Rajk Ermenc iz podružnice komunalnega zavoda za socialno varovanje. Upokojenci so žal pogrešali ostale vabljene predstavnike družbeno-političnih organizacij, ker so želeli, da bi se vsi seznanili z njihovimi težavami in delom.

Na zboru je poročal predsednik društva upokojencev tovariš Martin Rahten. Med drugim je omenil, da je pokojnina med starimi in novimi upokojenci krivična, ker je še vedno razlika med posameznimi kategorijami tudi do dve tretjini. Velenjska podružnica vključuje precejšnje število onih, ki dobijo minimalno pokojnino. Več let dobijo ti upokojenci nekaj ton premoga, ki jim ga da brezplačno kolektiv rudnika lignita Velenje. Na občnem zboru so menili, da bi bilo prav, če bi se tudi ostale delovne organizacije spomnile svojih nekdanjih aktivnih članov.

Društvo upokojencev je lansko leto priredilo več izletov za svoje člane in je v ta namen dotiralo 68.900 starih dinarjev.

Po občnem zboru pa so pogostili 130 članov, ki so stari nad 75 let.

Mogoče je tudi kombinirati tako, da se v prvih dveh mesecih vzreje jarkče poslužimo kletk — baterij, nakar jih spustimo v nov prostor, odrejen za nje. Če bi se vsaj četrtina kmetij oprijela tega načina reje, bi bilo jajc vedno dovolj in po ugodnih cenah, rejec pa bi kljub nižji ceni zaslužil več. Zaslužek bi bilo treba iskati intenzivni proizvodnji in ne v nizki proizvodnji in visoki ceni.

Pametno bi bilo, če bi tudi pri nas kmetje izrazili željo in s pomočjo naših strokovnih služb prihodnje leto naročili piščance intenzivnejših pasem in zgodnjega valjenja.

Razpisna komisija sveta delovne skupnosti upravnih organov Skupščine občine Velenje

RAZPISUJE

prosto delovno mesto REFERENTA ZA KOMUNALNE ZADEVE V UPRAVI OBČINSKE SKUPŠČINE

Pogoji: gradbeni tehnik za nizke gradnje, 3 leta prakse in strokovni izpit.

Posebni pogoj je poskusno delo.

Osební dohodek po določilih pravilnika o delitvi dohodka uprave Skupščine občine Velenje. Stanovanje bo zagotovljeno po dogovoru.

Prijave z dokazili o izpolnitvi predpisanih pogojih pošljite do 20. junija 1966 na naslov: Skupščina občine Velenje, razpisna komisija sveta delovne skupnosti.

Razpisna komisija



S POTI PO GRČIJI

pišejo: Jože Novak, Jože Ruprecht in Borut Korun



Od daleč nas je že vlekla v mige-tajoč zrak ovita Akropola. Grič z belimi svetišči na svojem hrbtu ni daleč od stadiona. Mimogrede pa smo si skozi ograjo ogledali ostanek velikega templja Olimpijskega Zeusa. Zevs je bil najvišji grški bog, poglavar bogov

in Grki so ga izbrali za zaščitnika Olimpijskih iger, ki so se odigrale vsaka štiri leta v peloponeškem mestecu Olimpije. Od tod ime Olimpijski Zevs. Svetišče pa ni bilo zgrajeno v atinski dobi, ampak šele kasneje v času Rimljanov. Bilo je veliko, z naj-

višjimi stebri sploh. Stebri so v višino merili po sedemnajst metrov. Danes jih od svetlišča stoji le še štirinajst, eden pa leži podrt že od leta 1854. Težko je povedati lepe vtise ob pogledu na te vitke, času kljubojoče stebre, ki stoje sredi zelenega gaja. bog prešernosti in veselja. Pozneje pa

Borut in Jože sta zato te stebre tako posnela na moje filmske trakove.

Takoj za tem templjem pa stoje znamenita Hadrijanova vrata, nekak slavolok. Ta rimski cesar je dal zgraditi tempelj Olimpijskega Zeusa, pa še nase ni pozabil. Zdej smo bili že prav pod gričem, ki stoje na njem templji z imeni Erehteion, Propileji ter mogočni Partenon. Bili smo tam, kamor smo si prej tako želeli. Name-nili smo si to ogledati od daleč, kajti dan ni bil ne četrtek in ne nedelja, ko so vsi muzeji ter vsa znamenita mesta v Grčiji vstopa prosti. Tako smo ogled odložili na naslednji dan. Cesta vodi prav pod Akropolo in v pobočje sta tam položeni dve gledališči: Odeion in Dionizeion. Oboji so arheologi šele v tem stoletju odkopali. Za grško kljubo je bil tip v hrib prislonejnega gledališča idealen. V teh gledališčih se je odvijalo grško kulturno življenje. Najprej so v njih slavili boga Dioniza. To je bilo veselje, ko je bilo vino zrelo in sadovi leta pospravljani; bog Dioniz pa je bil bog prešernosti in veselja. Pozneje pa

so v gledališčih uprizorjali tragedije in komedije, ki jim še danes ni primere, tolika je njihova umetniška kvaliteta. Tako smo razglabljali po cestni grede, kar pravi Jože: »Glejte, ni tole ljubljanska registracija?« Vraga! Res je bila. V morju tujcev Slovenci! In še v avtu sta bila. Ustavili smo se in Ljubljančana sta bila prav toliko presenečena kot mi. Samo da smo bili trenutek nato mi še bolj, a to neprijetno presenečeni! Voznik je prišel iz avta in pričeli smo se pogovarjati. Kolega z njim, meni pa je Ljubljančanka pravila, da je res vredno v Grčijo, pa da si moramo ogledati to, pa ono, pa da ni dovolj deviz itd. Komaj sem utegnil še jaz do besede in sem vprašal kam menja listi dan. »Na Cape Sounion«, je odgovorila. Kopat se. A, pravim »Cape Sounion«, tam je pa lepo. Pa pravi ona možu: »Jih povabiva s sabo?« Menda »gospodu« to ni bilo čisto po volji, kajti trajalo je par trenotkov, da je rekel: »Ja, prav lepo, je jih povabim.« Borut omeni, da nimamo s sabo kopalk, da pa ni več ko-

VRSTE BORCEV SE REDČIJO

V slovenjgraški bolnici je umrl znan mariborski revolucionar in aktivni borec **NOV ALFONZ MARC**, rojen 13. 4. 1886 v Dolgi Poljani pri Vipavi.

Pokojni Alfonz je bil letos star 80 let. Že v mladosti je okusil vso grenkobo v borbi za pravico in obstoj. Bil je udeleženec prve svetovne vojne v kateri je spoznal, da je nujna nenehna borba za nacionalno in socialno osvoboditev izpod tujčevega jarma.

Po zlomu stare Avstrije se je vključil med grafične delavce in bil kot naprednjak in borec za delavske pravice v stari Jugoslaviji leta 1932 zaprt v beograjski glavnjači skupaj z ostalimi našimi revolucionarji, ker je bil politično sumljiv in neveren tedanjemu režimu.

Pred drugo svetovno vojno se je zaposlil kot zastopnik pri splošnem zavarovalnem zavodu in spoznaval teren okoli Maribora, kjer je sodeloval v naprednem delavskem gibanju.

Okupacija stare Jugoslavije ga ni zatekla nepriljubljena. Takoj se je vključil kot aktivni in organizirani sodelavec NOG na področju Maribora in Pohorja. Okupatorjem je bil sumljiv, zato so ga 1. 6. 1942. leta zaprli v mariborske zapore, od koder so ga 30. 7. 1942 izpustili zaradi pomanjkanja dokazov. Ko se je vrnil iz zapora je še bolj neustrašno in aktivno sode-



loval z NOV. Za njegovo revolucionarno delovanje v predaprilski Jugoslaviji in v NOB je prejel več odlikovanj in priznanj.

Kot upokojenec — vdovec se je lani poročil z vdovo Antonijo Toter v Šoštanju in se tja tudi preselil.

Pokojnega Alfonza Marca so iz slovenjgraške bolnice prepeljali v Maribor, kjer so ga pokopali v družinski grobnici na Pobrežkem pokopališču. Pogreba so se poleg svojcev udeležili še mnogi sodelavci in borci za človekove pravice in NOV, člani ZB NOV Maribor in Šoštanj in se od pokojnika poslovili z govori in žalostinkami pevskega zbora.

M. V.

TRIBUNA VAŠIH MNENJ • TRIBUNA VAŠIH MNENJ

Ali je spomenik na pravem mestu!

Talerat ko je Velenje šele nastajalo in ko še zdaleč ni bilo takšno kot je danes, so Velenjčani ob novi kinodvorani postavili tudi spomenik rudarja v naravni velikosti. Za tiste čase je bilo to povsem razumljivo, saj se je v kinodvorani zbiralo mlado in staro na kinopredstave, razne igre, prireditve itd. Toda Velenje se je

končno razvilo v lepo, moderno rudarsko mesto, spomenik rudarja pa nekako kar pozabljen stoji pred kinodvorano in ga čestokrat pokriva s svojo krošnjo velika vrba, tako da ga niti ne opazimo.

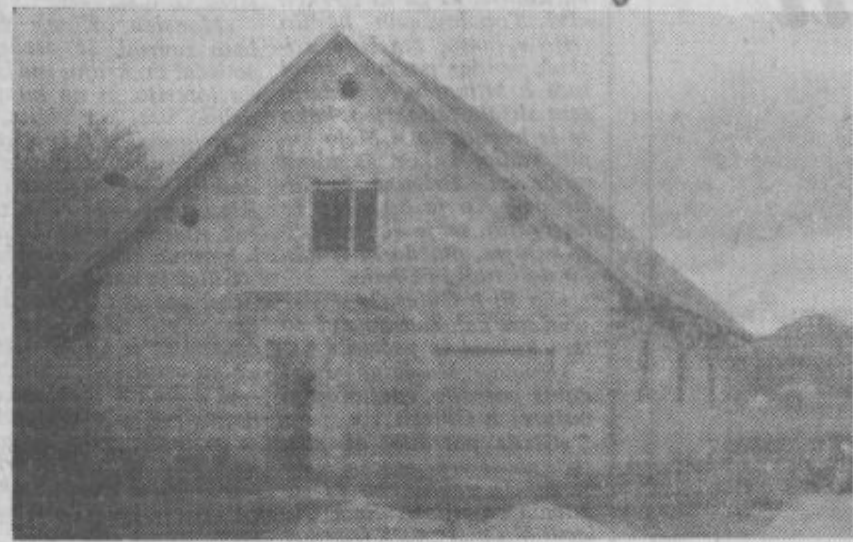
Veliko mest pa je v centru Velenja, kjer bi se lahko sedaj ta, tako rekoč pozabljen, vendar simbolični

spomenik z malo truda dal prestaviti na kakšno vidnejše in primernejše mesto. Morda bi ga kazalo postaviti ob vходу v novo rudarsko šolo, v parku ob Paki itd. Skratka, povsod bi verjetno boljše prišel do izraza kot na mestu, kjer je sedaj.

V Velenju, ki je sicer vse v svetlih fasadah, zelenicah in cvetju, spomenikov nimamo, toda vsaj tega za rudarsko Velenje tako simboličnega, bi lahko z malo stroškov in nekaj dobre volje postavili na vidnejše, častnejše mesto.

V. K., Velenje

Dom družbenih organizacij v Skalalah



1957. leta je gasilsko društvo v Skalalah pričelo graditi gasilski dom, ki so ga do lanskega leta zgradili samo do tretje faze. Ker gradnja zaradi pomanjkanja sredstev ni napredovala so se sporazumeli z vsemi krajevnimi družbenimi organizacijami in društvi ter krajevno skupnostjo, da bodo dom preimenovali v Dom družbenih organizacij. V njem se bo razvijala vsa dejavnost v Skalalah. Po tem času so s prostovoljnimi delom zgradili dom že do pete faze.

Za končna dela rabijo še 2.800.000 starih dinarjev s tem, da bi opravili prostovoljnega dela v vrednosti milijon starih dinarjev.

Pred nedavnimi so sklenili, da bodo kmalu organizirali prostovoljno delovno akcijo. Pri tem delu pa bodo največje breme prevzeli nase mladinci, ki so bili že lani najbolj aktivni. Računajo, da bodo vsi člani krajevne organizacije SZDL, teh je okoli 600, naredili vsak po 5 prostovoljnih ur, ali pa plačali v denarju vrednost pet urnega dela. Le na ta način bodo lahko že letos končali dom družbenih organizacij, ki ga v Skalalah vsi nestrno pričakujejo.

M. V.

»OLEPŠEVALNO DRUŠTVO« NA DELU

Z nastopom lepih pomladanskih dni vidimo z vsakim dnem več gostov v Velenju, ki si vsaj za kratek čas želijo ogledati mesto o katerem so lahko slišali in brali kako lepo je urejeno. Zdej — na pragu nove sezone — pa je »nekdo« oskrbel novo atrakcijo: na čudno zverženih kolih je nabita bodeča žica, ki naj trdobočne na drastičen način opozarja na prepovedane poti in jih navaja k disciplini in pokorščini.

Dvomim v uspeh vzgojnih ukrepov z bodečo žico, kar dokazujejo polomljeni kolii, potrjana žica in nasilno vzpostavljeni prehod — vsekakor pa ograje z bodečo žico v naseljih niso niti dovoljene in kazijo izgled mesta veliko bolj kot pa nedovoljene steze preko negovanih zelenic. Takšne žične podrtije veliko bolj škodujejo kot pa koristijo. Zato bi jih lahko pogrešali.

M. M., Velenje

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

KDAJ NOVO POKOPALIŠČE?

Krajevni odbor SZDL Velenje je imel sejo na kateri je bilo sproženo tudi vprašanje, kdaj in kje se bo gradilo oziroma usposobilo novo pokopališče, ker je sedanje v Smartnem že zdaleč prekorajilo svoje meje in hitro razvijajočemu mestu glede lokacije ne odgovarja več. S tem v zvezi je bilo sprejeto mnenje, da je potrebno, da občinska skupščina Velenje, čimprej začne resneje preučevati in rešiti ta problem. Mestni odbor je svoje mnenje tudi predložil občinski skupščini Velenje.

Velenje, ki se je v sorazmerno kratkem času razvilo v moderno rudarsko mesto, ter v gospodarski, kulturni in upravni center velenjske občine nima primerne pokopališča. Smartno s cerkvijo in v gozd-

stisnjenim pokopališčnim prostorom, že zdaleč ne ustreza več in to iz več razlogov. Samo mestno naselje je že tik grobov. V bližini poteka vodovod, zemljišče pokopališča rahlo visi, ter obstoja nevarnost do morebitnih okužb, sicer zaenkrat ne tako akutna, pač pa se zna v bližnji bodočnosti stanje poslabšati. Poleg vsega tega pa tudi lokacija z urbanističnega gledišča na tem kraju ni več primerna in estetska. Zato je nujno potrebno sprožiti zadevo, da občinska skupščina nekoliko bolj pohiti z rešitvijo, ter da se poleg novega pokopališčnega prostora uredi in zgradi primerna stavba za mrliško vežo in secirni prostor, ki je danes za Velenje problem, ker takih primernih prostorov sploh nimamo.

Vsi navzoči člani krajevnega odbora so se strinjali, da je potrebno vse to hitreje reševati in so se zaradi tega zedimili, da se ta problematika preda občinski skupščini zaradi hitreje ureditve. Člani krajevnega odbora SZDL so poleg tega opozarjali na nekatere druge komunalne probleme kot npr., problem javnega stranišča. Avtobusno postajališče ob Tržnici je zelo živahno. Potniki in turisti večkrat sprašujejo za javnim straniščem in ga iščejo v delikatesni trgovini tržnice, ki je pravzaprav postal buffet, ker je vedno nabit s pivci, vendar so vedno razočarani in si vsak išče nadaljnjih poti v bližnjih stanovanjskih blokih. Kaj pravi o tem naše turistično društvo? Vprašanje pa je, ali je avtobusna postaja na tem prostoru primerna, ko je vedno tu dosti otrok in gospodinj po bližnjih pločnikih.

Poleg teh komunalnih vprašanj so člani krajevnega odbora SZDL Velenje, načeli še nekatere organizacijske zadeve, ki so v zvezi z delom samega odbora, posebno glede slabe udeležbe odbornikov na sejah, povezava članstva z odborom in z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami in društvi. Opažati je vedno manj zainteresiranosti občanov do družbenega dela. Ali je temu kriva dosedanja in nekoliko prežvela oblika dela krajevnih odborov, večji standard občanov, ki ne čutijo kakih večjih problemov ali kaj drugega? O tem si navzoči člani krajevnega odbora niso mogli dati pravega odgovora. Morda bo taka in podobna vprašanja rešila ali vsaj skušala rešiti in izboljšati stanje, anketa organizacijsko kadrovske komisije pri občinskem odboru SZDL Velenje o delu krajevnih organizacij SZDL na območju velenjske občine.

— ČAN

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE

sprejme

dva fanta za izučitev v brivski stroki.

Pogoj: končana osemletka.

OBVE STILO

Vzgojno varstvena ustanova Velenje, Stanetova 40, vpisuje otroke od 3. do 7. leta starosti za leto 1966/67 — 1., 2. in 3. junija 1966 od 7. do 12. ure in od 15. do 17. ure.

Uprava

Kupili so gasilski avtomobil



Da bi povečali požarno varnost so gasilci iz Saleka vseskozi želeli kupiti gasilski avtomobil. Ta želja se jim je uresničila šele letos. Vaščani so sami zbrali okoli 4.000 novih dinarjev. Nekaj denarja pa so jim dali še kmetijska zadruga iz Šoštanja, rudnik lignita Velenje in domača krajevna skupnost.

Hkrati s praznovanjem 25-letnice vstaje so slavnostno izročili svojemu namenu tudi gasilski avtomobil. Na proslavi, ki je bila pred gasilskim domom v Saleku in katere se je udeležilo precejšnje število ljudi, je govoril predsednik krajevne skupnosti tovariš JOŽE LEMPL. Povedal je, da gasilski avtomobil ni prva in edina skupna pridobitev za

tamkajšnje prebivalce, ampak da so Salečani z lastnimi močmi že zgradili gasilski dom in v njem opremili prostor za družbene organizacije ter napeljali vodovod. Avtomobil pa so kupili, da bi lahko čim uspešneje preprečili nesreče pri požarih v katerem koli kraju.

Predsednik gasilskega društva Salek MILAN KOVAC je najprej prebral imena vseh darovalcev in predal gasilski avtomobil v uporabo. Na to so s sodobnim gašenjem pogasile gasilske desetine namišljeni požar in z improvizirano reševalno akcijo rešile ponesrečence iz »gorečega« postopja.

Za tem so na zabaviščnem prostoru igrali »Veseli fužinarji« iz Raven na Koroškem.

Več sredstev kot lani

Občinska skupščina je za delo krajevnih skupnosti v letu 1966 zagotovila v svojem proračunu določena sredstva v višini 18.233.600 starih dinarjev, kar je za 5.951.600 starih dinarjev več kot pa so prejele krajevne skupnosti v lanskem letu. Občinska skupščina je pooblastila predstavnike krajevnih skupnosti, da si ta sredstva razdele med seboj po kriterijih, ki jih bodo sami določili. Omenjeni predstavniki so se nedavno odločili, da bodo večji del teh sredstev porazdelili na krajevne skupnosti po dolžini krajevnih cest in po številu prebivalcev v posamezni krajevni skupnosti, del sredstev pa bodo dobile samo tiste krajevne skupnosti, ki bodo letos izvršile kakšno večja komunalna ali druga dela.

Po prvem kriteriju so predstavniki krajevnih skupnosti porazdelili med seboj skupno 13.697.000 starih dinarjev in bodo posamezne krajevne skupnosti prejele:

Krajevna skupnost Šentflorjan-Skorno	216.238
Krajevna skupnost Podkraj-Kavče	1.059.133
Krajevna skupnost Lokovica	1.039.912
Krajevna skupnost Sentilj	717.632
Krajevna skupnost Bele vode	664.324
Krajevna skupnost Pesje	287.423

Krajevna skupnost Šoštanj	1.048.263
Krajevna skupnost Velenje	2.885.808
Krajevna skupnost Plešivec	503.241
Krajevna skupnost Zavodnja	115.242
Krajevna skupnost Cirkovec	538.442
Krajevna skupnost Paka pri Velenju	167.165
Krajevna skupnost Salek	750.994
Krajevna skupnost Topolšica	602.151
Krajevna skupnost Smartno ob Paki	1.912.415
Krajevna skupnost Družmirje	480.487
Krajevna skupnost Ravne	480.127
Krajevna skupnost Skale	227.952

Preostala sredstva, v višini 4.536.600 starih dinarjev, pa se bodo med krajevne skupnosti razdelila naknadno. Delež krajevne skupnosti na teh sredstvih bo odvisen od tega, koliko sredstev bodo za dela, ki jih nameravajo opraviti krajevne skupnosti, zbrale s krajevnim samoprispevkom, prostovoljnimi delom in z drugimi lastnimi viri. Na ta način bo pomoč občine zagotovljena predvsem tistim krajem, kjer so prebivalci pripravljeni sami reševati svoje krajevne probleme z lastnimi silami.

Naročite se na Šaleški rudar

Zagotovite si redno prejemanje našega časopisa. »Šaleški rudar« prinaša vsak drugi četrtek lokalne vesti in dogodke iz velenjske občine. Člane delovnih kolektivov sproti obvešča o delu samoupravnih organov, proizvodnji in življenju znotraj delovnih organizacij.

Vsak drugi četrtek boste brali v »Šaleškem rudarju« roman v nadaljevanju.

Naši bralci pa lahko preko naše pravne posvetovalnice dobijo odgovore na pravne nasvete.

Zato še danes izpolnite naročilnico, jo izrežite in nam jo pošljite, da vam bomo lahko čimprej začeli pošiljati časopis »Šaleški rudar«.

P. n.
»SALESKI RUDAR«

Velenje
Titov trg 2
p. p. 89

Naročam časopis »Šaleški rudar«,

na naslov:

Primek in ime

Poklic

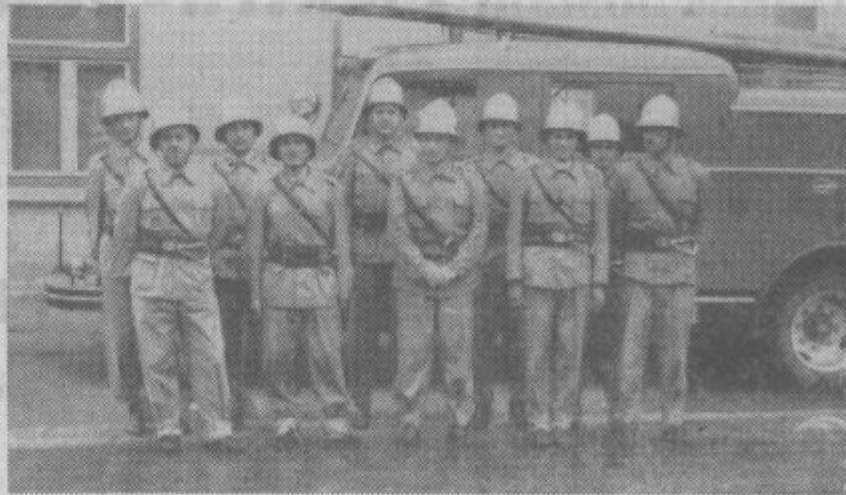
Ulica

Hišna št.

Kraj

Pošta

Izbirna gasilska tekmovanja



Desetina gasilskega društva Velenje, ki bo zastopala celjsko cono na bližnjem republiškem prvenstvu.

Občinska gasilska zveza Velenje je pripravila v nedeljo, dne 8. marca 1966 izbirno občinsko tekmovanje članskih gasilskih desetini v Velenju. Tega tekmovanja se je udeležilo pet društev v disciplini hitrostnega trodelnega napada in štafetnega teka na stezi dolgi 450 metrov.

Pri tekmovanju so bili doseženi zadovoljivi rezultati, ker so desetine od 500 možnih točk dosegle v hitrosti naslednji čas:

GD Velenje pri trodelnem napadu 71 sekund, štafeti 74 sekund = 335 točk;

IGD RL Velenje pri trodel. napadu 95 sekund, štafeti 79 sekund = 326 točk;

IGD TUS Velenje pri trodel. napadu 99 sekund, štafeti 86 sekund = 300 točk;

GD Soštanj pri trodelnem napadu 115 sekund, štafeti 90 sekund = 250 točk;

GD Družmirje II. kategorija 105 sekund, štafeti 83 sekund = 152 točk

Ostala društva na tekmovanju niso nastopila, ker nimajo odgovarjajoče opreme. Vsa društva se pripravljajo za ocenjevanje, ki bo 15. junija 1966 po društvih, kjer bo posebna komisija ocenjevala udeležbo na ocenjevanju, praktično vajo, redne vaje, strokovno in teoretično po-

znavanje gasilske tehnike, strategije in taktike ter upravno in finančno poslovanje.

V nedeljo, dne 15. maja 1966 pa je bilo v Soštanju na stadionu »Par-

tizana« consko tekmovanje članskih in mladinskih desetini, ki so si na občinskih tekmovanjih pridobile pravico nastopati. Na conskem tekmovanju je dosegla desetina članov društva Velenje I. mesto, desetina IGD Emajlirke Celje II. mesto, od mladinskih desetini pa je mladinska desetina GD Soštanj dosegla I. mesto, desetina mladincev GD Salek pa II. mesto.

Na tem tekmovanju si je desetina GD Velenje priborila I. mesto, ki ji daje pravico nastopa na republiškem članskem tekmovanju. Za to tekmovanje še ni določen čas, niti kraj. Mladinska desetina GD Soštanj pa si je priborila pravico nastopa na republiškem mladinskem tekmovanju, ki bo 12. junija 1966 v Kozjem.

V kolikor bosta članska in mladinska desetina dosegli na republiškem tekmovanju ustrezne rezultate bodo morale tekmovati še na zveznem in mednarodnem gasilskem tekmovanju, ki bo v Karlovcu meseca septembra 1966. Tu bodo tekmovali gasilci, ki so včlanjeni v mednarodni gasilski organizaciji CTIF.

M. V.



Pred začetkom trodelnega napada na izbirnem občinskem tekmovanju članskih gasilskih desetini v Velenju.



Na sliki vidimo igralce kulturno-prosvetnega društva iz Zavodnje, ki so uspešno zaigrali komedijo »Priložnostni zdravnik«. Gostovali so tudi v Crni na Koroškem.

Sara Montiel nastopa v filmu »Kraljica Santa Klera«, ki ga bodo vrteli v kinu »Svoboda« Velenje, dne 11. in 12. junija.



Prispevek iz občinskega proračuna za delo društev

V občinskem proračunu za leto 1966 je zagotovljen tudi znesek 6.444.000 starih dinarjev za dotiranje dela raznih društev in družbenih organizacij v letošnjem letu. Ta znesek je v skladu z odlokom o občinskem proračunu razdelila na posamezne organizacije posebna komisija pri občinskem odboru SZDL. Po sklepu te komisije bodo posamezne organizacije oziroma društva prejela naslednjo dotacijo:

— Občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij 2.262.000 S-din;

— Občinska zveza za telesno kulturo 2.462.000 S-din;

— Občinska zveza društev prijateljev mladine 400.000 S-din;

— Občinski odbor ljudske tehnike 400.000 S-din;

— Občinska zveza tabornikov Velenje 300.000 S-din;

— Občinski odbor počitniške zveze 200.000 S-din;

— Osnovna organizacija zveze gluhih 150.000 S-din;

— Občinski odbor jugoslovanskih pionirskih iger 100.000 S-din;

— Društvo upokojencev Soštanj 60.000 S-din;

— Društvo upokojencev Velenje 60.000 S-din;

— Društvo upokojencev Šmartno ob Paki 50.000 S-din.

MALI OGLASI

- Prodaj dobro ohranjeno centrifugo HIMO. Natek, Saleška 20/III.
- Prodaj gradbeno parcelo v zavidnem okolišu Smartno III. Naslov v uredništvu.

PREKLICI

- Preključem veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 465. Ivan Krivec, Podgorje 27.
- Preključem veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 190. Ivan Leskošek, Lokovica 9.



Razstavo »Talci 1941 — 1945 na slovenskem Štajerskem«, ki je bila v avli osnovne šole »M. P. Toledo«, si je ogledalo precejšnje število obiskovalcev, posebno še šolske mladine. Razstavo sta pripravila Muzej narodne osvoboditve Maribor in Muzej revolucije.

KINO

»SVOBODA« VELENJE

Dne 2. in 3. junija
»BUBOVO DEKLE«
italijanski film

Dne 5. in 6. junija
»JUŽNI PACIFIK«
ameriški barvni, CS film

Dne 7. in 8. junija
»SVET SUZI WONG«
ameriški barvni, CS film

Dne 9. in 10. junija
»ZLOCIN V BARCELONI«
francoski film

Dne 11. in 12. junija
»KRALJICA SANTA KLERA«
španski barvni film

Dne 14. junija
»DŽINGISKAN«
angleški barvni, CS film

Dne 15. junija
»V KREMLJIH SPIJONOV«
angleški film

Dne 16. in 17. junija
»NOVO MÓRJE«
italijansko-francoski film

FILMSKO GLEDALISCE

Dne 4. junija
»JUŽNI PACIFIK«
ameriški barvni, CS film

Dne 6. junija
»VZEMI JO, MOJA JE«
ameriški barvni, CS film

Dne 11. junija
»KRALJICA SANTA KLERA«
španski barvni film

Dne 13. junija
»DŽINGISKAN«
angleški barvni, CS film